

Vzpomínky

Tempo di vlak

Kdo ví, kam odchází
vzpomínky s vůní zasněnejch rán,
zamžené zápraží, včerejší stín
splašenejch vran.

Kdo ví, kam odchází
barevný úsměvy z listů a stran
vybledlých koláží, kroniky z dob
broušenejch hran.

R: Za pár let snad budu číst dneska bílej prázdnej list,
třeba pochopím, co časem dozrává,
knížku křehce svázanou, rukou léty vypsanou,
každým tahem další stránka roztává.

Kdo ví, kam odchází
vzpomínky s vůní zelených rán,
vagóny odváží včerejší sny
z listů a stran.

R: Za pár let snad budu číst dneska bílej prázdnej list,
třeba pochopím, co časem dozrává,
knížku křehce svázanou, rukou léty vypsanou,
každým tahem další stránka roztává.

Kdo ví, kam odchází
vzpomínky s vůní zelených rán,
vagóny odváží včerejší sny
z listů a stran.